

ปีที่ 69 ฉบับที่ 22004 วันศุกร์ที่ 20 เมษายน พ.ศ. 2561 หน้า 7

บวบป่า..วัชพืชเจ้าปัญหา หัตถกรรมบุกตลาดต่างแดน

“ปลูกหม่อนเลี้ยงไหมทอผ้าเป็นอาชีพของ
คนอีสานที่ส่งต่อรุ่นสู่รุ่น ถึงผ้าไหมราคาแพงก็จริง เป็นสินค้าหัตถกรรม ส่ง
แต่ใช้เวลาทอานกว่าจะได้แต่ละผืนไปขายรายได้ที่
เข้ามาไม่พอกันรายจ่าย ถ้ายังทอผ้าอย่างเดียว ได้หลักสิกว่าทอผ้าไหม
ไม่มีอาชีพอื่นเสริม รุ่นลูกหลานใช้ชีวิตลำบากแน่” ...เริ่มแรก คิดทำชาหม่อน
เรื่องอะไร ชาแป่ ประธานวิสาหกิจชุมชน น้ำผึ้งแต่ทำได้ไม่นานเกิด
ผลิตภัณฑ์จากใยบวบกลุ่มไทเมืองเพ็ญ อ.บ้านไผ่ ภาวะแล้งหนัก ต้นหม่อน
จ.ขอนแก่น เผยถึงที่

มาแปรรูป

กำจัดวัชพืชออกเพื่อ
ไม่ให้แย่งน้ำ

มาของอาชีพ
ใหม่ นำ
บวบป่า

เห็นลูกบวบป่าแห้ง ทอดยอดเลื้อย
พันต้นหม่อน...ได้แนวคิดนำมาสร้างงาน
ทำเงินแขนงใหม่

บวบที่กำจัดจนแห้งชาวบ้าน
มักจะแกะเปลือกออก นำมา
ทำเป็นฝอยล้างจาน ขัดหม้อ
ขัดตัว หากทำเป็นชิ้นงาน
ขายเป็นลูก คงได้ไม่เท่าไร
เพราะชาวบ้านทำใช้กันทั่วไป

ชาวอเมริกันสนใจสั่งซื้อ 100 คู่ จำนวนมากเกินกว่าจะใช้มือเย็บ ต้องไปยืมเงินลงทุนมาซื้อจักรหัดเย็บกันอยู่หลายวัน กระทั่งสำเร็จ “ตั้งแต่นั้นมาการวางแผนผลิตชิ้นงานแต่ละครั้งเราจะไม่ทำเหมือนวิสาหกิจชุมชน

จึงเปลี่ยนแนวคิดทำรองเท้าลาลอง...คนที่สวมใส่ส่วนใหญ่มีเงินมีฐานะ เพราะช่วงบวบแห่งมีสรรพคุณเวลาสวมใส่ขยับไปมาจะช่วยขจัดเซลล์ที่เสื่อมออกทำให้เท้าสุขภาพดี คนซื้อใช้ต้องไม่เกียจคร้าน

แต่ด้วยไม่มีความรู้ด้าน

การออกแบบ จึงซื้อรองเท้าผ้าคู่ละ 49 บาท ที่เห็นตามโรงแรมมีไว้ให้แขกที่มาพักเอามาทำแม่แบบ...ตัดไบบวบตามแบบ ใช้เข็มสอยผ้าเย็บด้วยมือทั้งหมด ตกแต่งด้วยผ้าไหมให้คงเอกลักษณ์ภาคอีสานนำไปวางโชว์ในงานประจำปีของจังหวัด.

กลุ่มอื่นๆ ที่มีก็จะตัดเย็บชิ้นงานเก็บเป็นสต็อกรอวันขาย เพราะใช้เงินลงทุนสูง เงินจมไปกับการรอเวลาขาย รอคนมาซื้อ แต่ใช้วิธีตัดเย็บตามออเดอร์ลูกค้า รับตามกำลังผลิตทำส่งได้ทัน เพื่อไม่ผิดนัด ไม่ผิดคำพูด นานวันเข้าออเดอร์เริ่มมากขึ้น บวบในหมู่บ้านเริ่มไม่พอ ต้องเริ่มซื้อบวบจากที่อื่น พร้อมวางแผนการผลิตแบบครบวงจร ตั้งแต่ปลูกบวบป่าเอง นำ

เด็กและคนชรามาเป็นแรงงาน และเปลือก วางแบบแพตเทิร์นแผนกเย็บและมีแผนกตรวจคุณภาพสินค้าก่อนส่งให้ลูกค้า”

และเพื่อให้สินค้ามีรูปแบบแปลกใหม่ทันสมัยตรงกับ

ความต้องการตลาด จึงสมัครเข้าโครงการอนุรักษ์และพัฒนาผลิตภัณฑ์ศิลปาชีพและศิลปหัตถกรรมพื้นบ้านกับ ศูนย์ส่งเสริมศิลปาชีพระหว่างประเทศ (ศศป.) ให้มาช่วยอบรมออกแบบชิ้นงาน แบบบรรจุภัณฑ์

จากบวบป่า วิชาชีพที่ถูกมองข้าม จนต้องเก็บเผาทิ้ง หลังนำมาทำรองเท้า ไบบวบขัดตัวแฟนซี ตามแนวที่ลูกค้าออกแบบ แทบไม่น่าเชื่อ...วันนี้จากที่เคยบุกแค่ตลาดอเมริกา ผลิตภัณฑ์ไบบวบยังขยายตลาดไปยังยุโรป ฮองกง อินเดีย ได้หัวพันล้าน สนใจ โทร.08-9710-1028.

เพ็ญพิชญา เตียว